

بعنوان اصلی ترین خواسته شان، خواهان اجرای اصلاحات ارضی هستند. شاید خود نیز درک کرده اند که درغیاب تقسیم اراضی، بیشترین نتیجه ی کارشان باز حاصل نوانتفادان روستا خواهد شد و آنجا که این ادراک با فشارهای حق طلبانه ی روستائیان در میامیزد و آنجا که زوزه های نظیر "جهاد فقط به مانعی برای احقاق حق ما مبدل شده است و گرنه چرا به قضیه ی اصلی نمیپردازد" به گوش می رسد، جایی برای سرفراز زیستن در روستا و متشکل کردن روستائیان در زیر پرچم اسلام باقی نمانده.

در سال گذشته هیئت عالی مرکب از جنبشی معدوم، منتظری و مشکینی از سوی آیت الله خنی، این "حاشی مستضعفان جهان" مامور بررسی و صدور رای قضیه شدند. نتیجه چنین بود: اجرای بند "و" و "د" فعلا متوقف شود. جناح بندی نوده-ای و آگوستینی از رو رفتند و اینجای آنها نشستند و موضوع را به یک سیاست خاص که فعلا باید اجرا شود منتسب ساخته و حضرات، خاصه شخص جنبشی را از اتهام صد اصلاحات ارضی بودن صبری ساختند. چنین نوجهی میشد که بهتر است در مقابل فشارهای موجود در جهت عدم اجرای بند "ج" کوتاه آمد تا آنکه شکافی در صف امت پیش نیاید که به سرافراش نصیب امیرانیم زدرد. البته این موضوع که:

آنوقت احد دفاع از سرمایه داری بهره اثر نصیب چه کسی میشود، سکوت مانده. برای هیئت سه نفری فوق، لازم الاجرا باقی ماند تا آنکه آشکارا گردید که اراده مخالفین لایحه در شورای نگهبان این سنای اسلامی، تلویح یافته است. بحث بسر سر این بود که تصویب لایحه اصلاحات ارضی در مجلس، به منظور تقویت و اجرای آن، پس مخالفت فقهای شورای نگهبان روبرو شده و نتوانستند. ظاهر قضیه در آخرین تعولات حکومتی کویا بیانگر آنست که زیر فشار جناحهای طرفدار اجرای

بند "ج"، آیت الله خمینی سه پیشنهادی اخصرا گرفته و اختیارات ولایت فقیه را به مجلس عویسیمی نموده و بدین ترتیب راه را برای اجرای بند "ج"

باز کرده است. توجه داشته باشیم که آیت الله خنی، بعنوان امام و ولی فقیه، خود زمانی مدافع مالکیت نامحدود و مشروع بوده و در صورت پای بندی به قواعد اسلامی هیچ اشکالی بر گسترش مرزهای مالکیت نمیدید. هم او کویا بعد ها نتیجه بخشی از محتوای حرکت انقلابی مردم شده و بنابه صلحت اعلام کرده: "ما نه طرفدار فئودال هستیم و نه سرمایه دار". بدینیم از اینکجه در مخالفت با انقلاب سفید شاه، باجه شدتی، اصل تقسیم اراضی را غیر اسلامی تشخیص داده بود.

اما ببینیم (وجه خویست که توده ای ها- اکثریتی ها نیز خوب چشم باز کنند) که مجلس چه چیزی را در سر میپرواند. در همان زمانی که بخشی از سرسپردگان "عاطل" رژیم و هواداران "ماکسیست" شان برای اجرای لایحه سینه جاک میدادند (حاضر نبودند نتایج حاصل از اینگونه اصلاحات را حتی مطالعه کنند، و بالاخص اصلاحات ارضی شاه را با آن به مقایسه بگذارند)، تبصره هائی به قانون افزوده شد و سپس به مجلس تقسیم گردید. این تبصره ها در واقع تنها آثار انگشت جناح نماز گزار بسوی قیله مالکیت نبوده، بلکه تمهیداتی هستند که ماهیت اصلی اصلاحات ارضی اسلامی به شمار

میانند. در ظاهر، وزیر کشاورزی از تقسیم اراضی "مختصری" در لایحه صحبت میکند. اما در واقعیت این "تخصیصات مختصر" چیزی جز حفظ حقوق مالکین نیست. در اصل لایحه تبصره ای به نام تبصره ی شماره ی ۴ وجود دارد که ناضر بر ضوابط بیض و چگونگی استفاده از زمینهای مربوط به بند "ج" و "د" میباشد. در این تبصره در ابتدا پیش بینی شده بود که پس از دادن مقدار معینی زمین به زمینداران، مازاد بر آن میان افراد واجد شرایط تقسیم میشود و البته دولت بپای نسق این زمین ها را به مالکین پرداخت میکند (پس از هر دهی های مالک به بیت المال). بهر صورت از آنجا که "سند سرش سرمایه" راه خود را می رود، تمهیدات جنبشی مفهوم نسق نیز در لایحه اصلاحات ارضی تغییر یافت و به چیزی تبدیل شد که امکان ساز پرداخت غرامت را هر چه فزونی بخشد. در این لایحه

گزارشی از کارخانه صنایع فلزی ایران

این کارخانه زیر نظر سازمان گسترش و نوسازی است. با تعداد بیش از ۱۰۰ کارگر از جمله کارخانه هائی است که کارگران آن اتحاد خود را با میوه و فشار و خفقان در این سالها حفظ کرده اند. همبستگی کارگران علت اصلی جلوگیری از اخراج کارگران مازاد و آگاه آن در طی دو سال و نیم پس از قیام بوده است. کارخانه بدلیل نداشتن مواد اولیه و وجود بیست غلط و ناسالم چندین بار در معرض اختلال در تولید و تعطیل قرار گرفته است. حقوق ۳ ماه کارگران و مزایای آنها همین پرداخت نشده است و فقط مقدار ناچیزی علی الحساب دریافت کرده اند.

بنازگی مدیر عامل حزب الهی - که کویا از سوی جهاد سازندگی آمده - با یک انجمن شورای اسلامی دست به با کمزاری و اخراج کارگران زده است. شخص مذکور - امر جمعی - در روز دوشنبه ۲۰ مهرماه ۱۵ نفر از کارگران کارخانه ی خط ۲ را اخراج کرد. مدیر عامل که چندین لیست چند ده نفری را برای به اصطلاح تصفیه حاضر کرده است دومین لیست را که اعلام اخراج ۱۶ نفر از کارگران کارخانه خط ۱ بود بردیوار زد.

روز بعدسه شنبه ۲۱ مهرماه کارگران این بخش پس از رویت اعلامیه، تصمیم به اعتصاب اراضی و گونشالی مدیر عامل و شورای اسلامی ضد کارگری گرفتند. در باقی بعد هم آنها را کتک زنان به پائین کشیده و خواهان برگشت کارگران اغراقی و حذف لیستها شدند. ساعاتی بعد ۱۲ پائیندار جهت سرکوب همبستگی کارگران بکارخانه آمدند که با اخطار همه جانبه ی کارگران روبرو شدند و اجازه ی دخالت به آنها داده نشد.

گزارش رسیده حاکی است که کارگران اغراقی به کار بازگشته و لیستهای حاضر و آماده ی بعدی فعلا بکار زده شده اند. تنها حمایت کارگران از یکدیگر و همبستگی و مقاومت در مقابل تهور کویا و اجحافات باند حزب الله و عله اکره ی رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی در کارخانجات ضامن بقای زحمتکشان است.